

Kari Uutta ja Kaunistä

Sumalista

W i r t t ä,

Ensimmäinen:

Min Jesueni helmasa, Mä re.

W. k. Niisan Herra sydämeä, re.

Toinen:

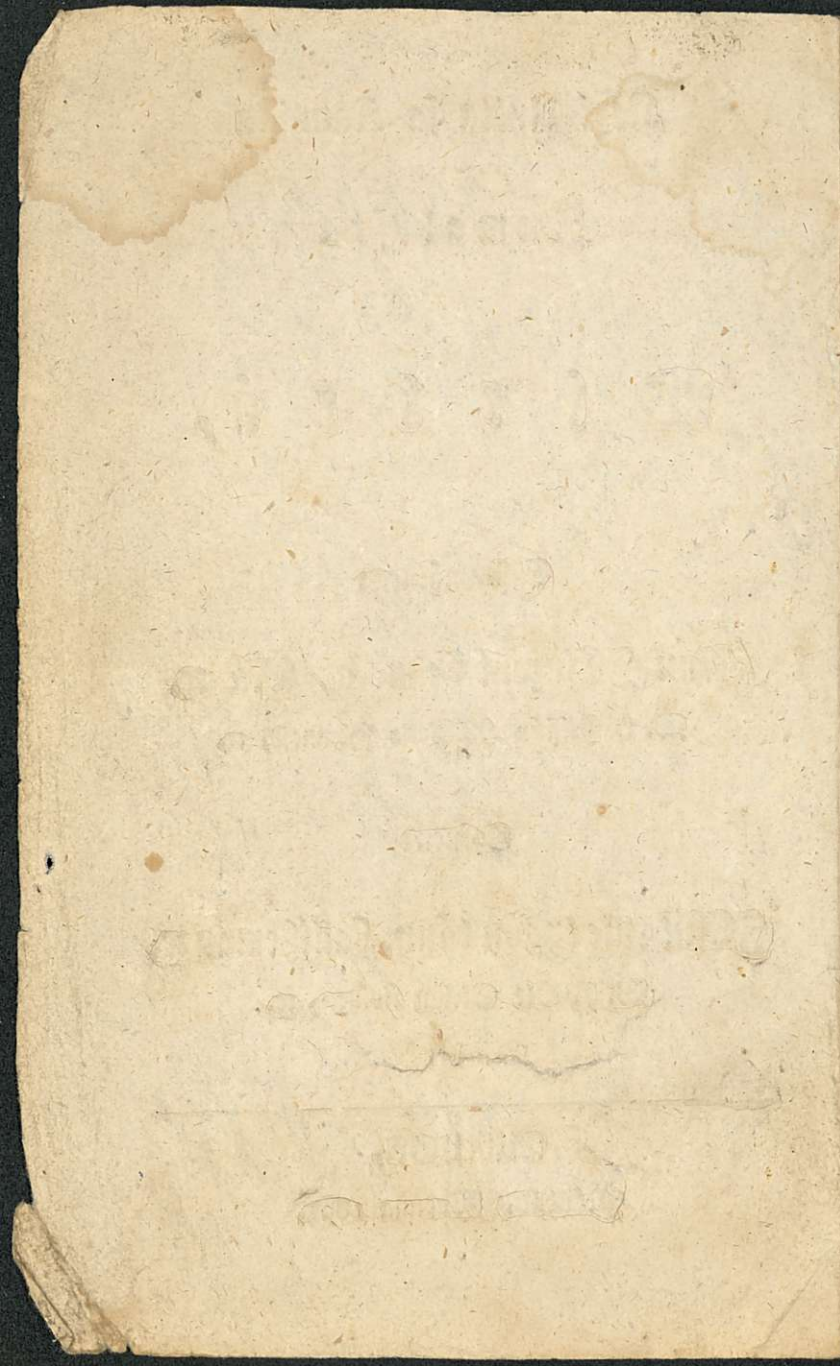
Jesu! tule tygön tänn, hallikeman re.

W. k. Ole Sjelun iloinen, re.

LURUSA,

Prändäetty Buonna 1801.

W. f. Ylistän HEraa sydämeſt, 1c.

v. 1.

Mun JEsuxeni helmasa, Mä wihdoin
löysin lewon, Mun Wapahajan ha-
woisa, Sain synnin kuolost eron; Niis on
mull murhes lohutus, Niis on mull tuskis
wirwotus, Niis kuolost eloon kuljen.

v. 2. Viel ihmetellen muistelen, Mun
endist orjuttani, Kosk synnin kansa taistelin
Eng' tunden JEsustani: Waikk' pyysin
wäلتtä wääräyttä, Ja harjoitella pyhyttä,
Emmä mä lepoa löytän.

v. 3. Mä monda kerta lupaisin Ei
wastoin tundo tehdä, Kuing' usein kuiteng'
langeisin, Sen sain mä häpiäll nähdä, Jot'
enämb' pyysin pyhytteen, Sitt' enämb' wa-
join pahuteen, Ett olin synnin orja.

v. 4. Peljästyn oli sydämmen, Sain ko-
wist uhkaurist, Ett wäris, wapis' ytimen,
Hel-

Helwetin kauhisturist, Johon mä luulin
olleen syyn, Etten mä syndii wälttä pyyn,
Eng' Luojan Lakii täyttän.

v. 5. Wastuudest ihen rohwaissin, Kaikk' synnit hywäst jättä, Heill kaikkill' todell' sa-
noin niin, Ett te saa enä pettä; Ei monda
hetke tarwittu, Kuin jällen olin suomittu,
Sill' syndi ol' mun Herran.

v. 6. Täs surkias sielun waarasa Mun
Herra Taimast näki, Hän sanoi minull
Sanasa, Ei auta oma wäki, Ei oma py-
hys, kaunistus, Kaikk' se on sula sastaistus,
Taimasen ei sill' päästä.

v. 7. Tai ääni silmän rawotti, Mä
huomata nyt taisin, Ett olin perät alasti,
Missä mä nyt lewon saisin, Se ol' mun
halun huokaus, Se ol' mun pyhdydön rukou-
s, Niin äänen toisen kuulin.

v. 8. Jesuren tygö joutu waan, Ja
armon muru ano, Siel synnit ander anne-
tan, Kaikkill' kuin uskos jano: Täst sydän
rupeis palaman, Jesuren perän halaman,
Mutt Järki wastan sanoi.

v. 9. Taidattos Jesus lähesty, Sun
syndis paljoudes, Mahtako arias menesty
Niin suures sastaistudes, Sã olet synnis
perät kuoll, Ei Jesus enä sinust huol, O
julman järjen juonda.

v. 10. Täs kauhias kuollon meresä,
Mä nänyrisä olin, En löytän neuwo jär-
jestän, Mä uuden äänen kuulin, Waikk
olet suurin syndinen, Biheksäisin, raadolli-
nen, Jesukseen sä waan turwa,

v. 11. Jesus on sinun lunastan, Hän
sinun peräs huuta, Jesus on sinun pela-
stan, Ett sä nytt tarwis muuta, Waan
ettäs turwat Jesukseen, Hän ombi sinull
armoinen, Hän synnit andex anda,

v. 12. Mun sydämeni ihastui, Ett ar-
mo on wiel tarjon, Ehimän Jesus riema-
stui, Waikk syndi paino paljon, Ja kuin
mä Jesus kähelin, Ja armoo armost ru-
koilin, Niin armon päiwä koitti,

v. 13. Täs kalliis armon koitosa, Nyt
uskon kipin loisti, Jos Wapahajan woi-
tosa, Pois lijan murhen poisti. Ah kuing'
juur ol' se lohutus, Ett Jesus ol' lu-
nastus, Täys ilo, armo, autuus.

v. 14. Jesusen pääl mä sälytin, Kuor-
man kuin mua painoi, Sen hänen kansans
waihetin, Hän minull armon annoi: Ol'
hywäs turwas poikani, Sä olet nyt mun
omani, Iloiten hän mull sanoi.

v. 15. Jos on syh kiittää Jesusa,
Niin mahdan minä totta, Ett on mun pää-
stän'

stän' synnistä, Ett on mun armoins ottan;
Kuin lapsi äitins helmasa, Mä saan nyt
syleil' Jesusta, Uskos ja rakkaudes.

v. 16. Mä tygö armo-istuimen, Nyt
turvall käydä mahdan, Sill' Jesus on mull
leppinen, Mä hänell jutell taidan, Kaikk
wikan ja muut puuttenei, Hän tietä kaikk
mun tarpeni, Hän murhen minust pitä.

v. 17. Viel tunnen usein lihasan, Sen
wanhan synnin himon; Se liehakoike po-
wesän Ja waldans perän kimmo, Mut kuin
mä Jesust rukoilin, Ja haawoi hänes pite-
lin, Niin syndi suunsa tukki.

v. 18. Jesuren pyhis haawoisa, Niis
synnin himo sanamu, Niis taita sieluu ja-
nosa, Autuden wettä ammu, Niis löydän
puhdistureni, Niis kaiken kerskaureni, Niis
Ylkää vastaan kuljen.

v. 19. Baiikk mailm' pilkaka nimellä,
Walhesen toden säke, Ja tarkotta niit ki-
wellä, Jott' Jesus hurstak näke, Kyll' Je-
sus omans totutta, Kärsimän mailman koi-
rutta, Hän heil kaikk hywin teke.

v. 20. Baiikk häijy hengi satan' wiel
Mun wikojani matki, Ja pyhtä minua
ylös niel, Juondens kans julmain ratki;
Mutt kuin mä riennän Kaupungiin, Jesu-
ren pyhiin haawoihin, Koirutans häijy
häpe.

v. 21. Nyt JESu rakas, voimas
lain! Ett hengen waiwaisudes Mä sinus
kiini ripun ain, Ja uudes kuuliaisudes Ann'
JESu! ann mun uudistu, Ann heikko uskon
wahwistu Toivos ja rakkaudes.

v. 22. Kans uskon koeturisa, M JESu!
ann mun waipu, Waan kaitis kiusau-
risa, Ann toiwon puoles taipu, Ett kiini
ripun sanasa, Ja armon lupaurisa, Sun
wirwoitustas maistan:

v. 23. Niin haawojas mä suutelen,
Ja niihin igen suljen, Mä weisan niist ja
juttelen, Ja niitten turwis kuljen Tääl
surkeuden majasa, Siis kuin mä taiwan
kuorisa Jhäistä woittoos laulan. Amen.

Toinen:

W. k. Ole Sielun iloinen. 2c.

v. 1.

JESu! tule tygön tän, Halligeman elämän,
Ettei paha mailma Minua wahingoita saa.

v. 2. JESu! weres woiman kautt',
Kadonetta lastas aut, Johdat händä oiki-
all tiel, Taiwan owi awa wiel.

v. 3. Armos JESu! enänä, Synnin
taak-

taakka kewenä, Sydämeni uudista, Saas-
taisudest puhdisti.

v. 4. JESU! pese werelläs Punaisella
hielläs, Minua synnin loasta, Haisewaisest
ruopasta.

v. 5. JESU! wahwist sairasta, Mur-
hellista waiwaista, Lohduta ja wirwota,
Epäilyhest kirmwota.

v. 6. JESU uskon alkaja, Katuwaisten
auttaja, Wahwist minun uskoan, Toka
päiwä ainian.

v. 7. JESU kuolemansa kautt', Kuole-
man tuskas mua aut, Ja ota sielun wa-
stahan, Jongoos olet lunastan.

